

तथाच भरतः । “यत्किञ्चिल्लोके शुचि मेध्यमुज्ज्वलं दर्शनीयं
वा तत्सर्वं शृङ्गारेणोपमीयते उपयुज्यते ।” किञ्च ।

(२२७) कथितश्चतुर्विधोऽसावानन्तर्यात्तु पूर्वरागादेः ।

यदुक्तं ।

“न विना विप्रलम्भेन सम्भोगः पुष्टिमश्नुते ।

कषायिते हि वस्त्रादौ भूयान्नागो विवर्द्धते ॥

तत्र पूर्वरागानन्तरं सम्भोगो यथा कुमारसम्भवे पार्वती-
परमेश्वरयोः । प्रवासानन्तरं सम्भोगो यथा मम तातपादानां ।

“क्षेमं ते ननु पक्ष्मलाक्षि किषञ्च क्षेमं महङ्गं दृढं

एतादृक् कृशता कुतस्तुह पुणो पुष्टं सरीरं जदो ।

केनाहं पृथुलः प्रिये प्रणदूणीदेहस्य सम्मीलनात्

त्वत्तः सुभ्रु न कापि मे जद् दयं क्षेमं कुदो पुच्छसि” * ॥

एवमन्यत्राप्युक्तं । अथ हासः ।

* क्षेमं ते इति संस्कृतेन नायकस्य प्रश्नः । प्राकृतेन नायिकाया
उत्तरं ॥ किषञ्च कृशकं क्षेमं ममाङ्गं दृढं अतिशयं कृशं यन्म-
माङ्गं तदेव क्षेममित्यर्थः ।

† अपरौ यथा मम ।

“पदप्रणतमालोक्य कान्तमेकान्तकातरं ।

मुञ्चन्ती वाष्पसन्तानं सुमुखी तेन चुम्बिता ॥ १ ॥

कान्ते घोरकृतान्तवक्त्रकुहरात् त्वं पुण्यपुञ्जेन मे

मुक्ता कृन्त तदर्जनश्रमभरं प्रत्यङ्गमालिङ्ग्य मां ।

इत्याकर्ण्य निमीलितार्द्धनयनं स्मेरं शनैरानतं

सोक्तासं वदनाम्बुजं मृगदृशः स्मैरं चुचुम्बे प्रियः” टी० ॥ २ ॥